

ՏԱՄՆՄԵԿԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

Տարեկան գինը 10 լուրջ, կէս տարվանը 6
Առանձին համարները 5 կօպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն Խմբագրատան մէջ:

0տարագաղաքացիք զիմում են ուղղա
Տիֆլոս. Редакция «Мшак»

100

ԱՐԱԿ

Խմբագրատունը բաց է առաւտոեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերից):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչյուր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նամակ Զալալ-ՕՂուց
Նամակ Զաքաթալից: Նամակ Խմբագրին: Կերպին
Լուրեր: — ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Եփիստոս
Նամակ Թիւրքիայից: Արտագին լուրեր: — ԽԱՌՆ
ՀՈՒՐԵՐ: — ՃԵՌԱԳԻՐՆԵՐ: — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ
ՆԵՐ:

ԱԵՐՖԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԶԱԼԱԼ-ՕՂԱՌՈՒՑ

Օպոստոսի 2-ին

Մի օտարական կամ ճանապարհորդ, որը հեռուից մեծ զաղափար կարող է կազմած լինել ջալալողեցիների վրա ինչպէս ես, չէ կարող տըխուր տպաւորութեան տակ չը մտնել, երբ իր երեակայածի և սպասածի հակառակ պատկերը կը ներկայանայ իր առաջ։ Խակապէս ասել ջալալողին գիւղ է, բայց պէտք է խոստովանել, որ արտաքին տեսքով պատկերանում է իր այցելուների առջև իբրև մի փոքրիկ և գեղեցիկ քաղաք, իբրև մի գարդարված նորահարա.... Խրաբանչիւր տան կղմինտով ծածկված կտուրները ակամայ համոզում են օտարականին թէ՝ խրաբանչիւր ջալալողեցի ունի իր գրամագլուխ։ Նրանցից ամեն մէկը ճանաչում է իր պարտականութիւնները, ունեն բարեկարգ դպրոցներ, պայծառ եկեղեցիք, զատիշարակված քահանաներ. մանաւանդ իթէ և առաջի մի ժամանակակից հարիւրաւոր խաչերի ա-

ը կրկնելով երեսիդ խաչ քաշելով երդմամբ հաւատացնեն, սիրելի ընթերցող, այս զիւամ գիւղացիներին վատարանող պարոննենք՝ ջալալ-օղլեցիք սրտանց սիրում են մին, ամենը մի սիրտ եղած կապված են հաւութեան շահերի հետ և այն, սակայն մըրանց շրջանի մէջ, զոհիր մի քանի օրեր, ացիր սրանց դրութեան հետ, կը գտնես ամենքին աղքատ, թէ բարոյաբէս և թէ պէս, կը գտնես սրանց դպրոցները բարելուստոնակութիւնից մի բան էլ աւելի... Մըրոյդ եկեղեցին՝ կը տեսնես անկանոնութիւն շական դասի մէջ, Աստուծոյ տան մէջ երեն խառնիճաղանձ և զգուելի եղանակներով, սկես անշուշտ լսելիք չը լսելու բարձակ սարկաւարդի անսախորժ օրհնեա տէջ փակես աչքերոյ չը նկատելու սեղանի վազվող անկիրթ երեխաներին, ներկայ մի անգամ պատարագին և լսիր թէ պետ պարոնը, ինչ առողանութեամբ, և սուստ և սխալ խօսքերով լցնում է եկեղեց, ձանձրացնելով միանգամայն ժողովրդեանը. ել Աստուծոյ տանից և մտիր դրանց փոռը, կը տեսնես անշուշտ 10—15 տարեկան աներ կարամիս լոն ուսերի վրա ձգած անշիւր ծայրից մի մի վերո կապած են շտապում, հետաքրքրվի՛ և կը պատեղ որ խեղճ երեխաները ջրի են գնում: Այնով պարզ գաղափար կարող ես կազմել ջալեցիների վրա. այս նորահարսի նման զարած գեղեցիկ գիւղը չունի խմելու ջուր, կայէտ և մի երկու աղբիւր, բայց տամի քանի անգամ սպառելով այս վիճակում է ժողովրդեան ամենքին. փայլի եր խմանալ գիւղի ներկայացուցիչ պահերը ինչու վրա են մտածում, երբ խմելու համար իւրաքանչիւր օր 2—3 անգամ դարտված են 300 ոտնաչափ խորութեամբ իջնել փոքրիկ երեխաները, այն ևս բոկոտն, ևս մերկ, այն ևս.... Լաւ չէր լինի արդեօք մաց շուալորէն չը զգեստաւորէին, ոսկու և իայի մինը պակաս անէին, իրենց արծագութիւն երիշուր փոքրիկ կշիռը փոքր բռնէին, ուտեն և երը չափաւորէին և ինչպէս ասում են իտոք իրենց վերմակի երկայնութեամբ երկաչին և գիւղի խմելու ջաւրը առատացնելու այլն: Այս անգամ համառօտ, միւս անգամ ըողարձուները կատարում են բաւականաշախ իրենց պարտականութիւնները, բայց այլ ևս պաշտօնավարութեանց ժամանակամիջջոցը լրացել է և նոր հոգաբարձուներ ընտրելու համար սպասում են թեմական տեսչի գալուն: Ժողովրդեան մեծամասնութիւնը համակրում է ուսումնարամներին. ապացոյց, ինչպէս ինձ պատմեցին, 12 հազար բուրժի դպրոցների դրամագլուխը կազմում է ժողովրդի նույրաբերութիւնը, բայց սրանցից շատերի ցանկութիւնը ևս այն է լսել դպրոցների ելից և մտից հաշիւնները: Վերջապէս այս ժողովրդը ալեկոծութեան հանդիպած նաւի նման երերման և տատանման մէջ է. զգալի կերպութիւնը սկատվում է սրանց մէջ ներքին խոռովութիւնը այս՝ իմ կարծիքով այնպիսի հանելուկ է, այնպիսի մի ծանր խնդիր է, այնպիսի մի երազ, որը մեծ պ. թեմական տեսչի ներկայութիւնը կարու է լուծել և մնկնել....: Այս ես պէտք է խոստագնել, որ ջալալօղեցիները չը գիտեն ժամանակից օգտվել, որք ունեն բաւականաշախ հող թէ պէտ և շատ մասը իրենց անհոգութեան պատճառով դառնել է սեփականութիւն ուրիշների, որի մէջ կարելի է ոսկի բուսացնել, բայց դժբաղ դաբար սրանք տակաւին չեն հասկացել հողի արժեքը, ամենասատոր գործը սրանց մէջ երկրագործութիւնն է. սրանցից շատերը իրենց ապրելու յոյս և միջոցը գտնում են երթենեկող զինուրիներից սիրում են որ ից ատկի անպատի վաճառական նութիւնը: Ինչպէս ինձ հաւատացրին եթէ ջալալովում երիտասարդները զինեվաճառութիւն չունենան կամ չը գիտենան, դժուար է նրանց սմունանալ իրանց սիրած օրիորդների հետ: Սըրանք սիրում են արշինի և գազի հետ խաղա և այդ արհեստին ծառայացնել իրենց երեխաներին, թթացնելով նրանց ընդունակութիւնների, որ պարգելի է ջալալօղեցիներին բնութիւնը իր գեղեցիկ եղանակով և սիրուն դիրքում համեստ խորհուրդը թող ընդունեն իմ բարկամ ջալալօղեցիները չը վատարանելով ինձ ի արգարացի նկատողութիւնների համար: Ես կամ ջալալօղեցիները չը վատարանելով ինձ ի արգարացի կրկին անգամ ջալալօղեցիների հետեւութիւն ունեցած ժամանակ գտնել մանուկներին զգեցներում ապագայի համար առաջ սիրթ պատրաստելիս, իսկ հասակաւոր մարդի ներին զաշտում երկրագործութեամբ պարապել և այլն: Այս անգամ համառօտ, միւս անգամ ընդուները պատրաստելիս, իսկ հասակաւոր մարդի ներին զգեցներում ապագայի համար առաջ սիրթ պատրաստելիս, իսկ հասակաւոր մարդի ներին զաշտում երկրագործութեամբ պարապել և այլն:

բաճակօրէն կը պատմեմ և
սիրած երկըլի և նշա մէ^ւ
ութիւնը:

Օտարական

Ապրանք ԶԱՔԱԹԱԼԻՑ

Օդոստոսի 4-ին

Զաքաթալից ոչ հեռու գտնվում կախ զիւղը:
ա Զաքաթալի շրջակայքում առաջն արդիւնա-
ր զիւղերից մէկն է, բայց ամենաաղքատ և ան-
սրգ վիճակի մէջ է, չը նայելով թէ ժողովրդի
շխատամիրութեան և թէ բնութեան առատարե-
ովմնանը Սրբ բուն բնադիչները սիւնաի թուղը
երն են և Ենդիլօվ կոչված վրաց մի ցեղը, որ
շխատութեան կողմից կովկասի մէջ առաջնաե-
նաց մէկը կարող է համարվել: Գարապամ են
ար ու ցանքով, որից առմանում են առատու-
թեամբ ցորեն, զարի, բըինձ և կորեակ, նոյնպէս
նրամապահութեամբ, որ յայտնի է իր լաւ տե-
ակով և վերջապէս խաչնարածութեամբ, որից
տանում են առատ բուրդ, բուսցնում են, նոյն-
իչս, կաղին և շաղանակ և կտրտում են անտա-
կից սարադան կոչված բոյսերի տերեները,
որոնք հարկաւորվում են կաշոէգործութեան:
Այս բոլորը ստացվում է այնքան առատութեամբ,
որ բաւականացնելով այս կողմերին, վաճառ-
անմում է ոչքաի Թիֆիխ և այլ կողմեր:

Մի գիւղ, որ արտադրում է այսքան բազմա-
ուսսակ արդիւնք, նրա ժողովուրդը գտնվում է
ամենաաղքատ զրութեան մէջ: Ուրիմն ուր է զը-
սում այդ արդիւնքը, կամ որ վիշապը կլանում է
նրան: Ցաւօք սրտի պիտի ասեմ, որ այդ վիշապ-
ները՝ զ ո կ ե ր ն են, այն դոկերը, որոնք յայտնի
են իբրև խելացի և բարի վաճառականներ: Կայ
այստեղ մօտ 100 խանութ, որոնց մի քանիսը
թուրքերի են, իսկ մնացեալը զոկերի, որոնք
հրեայ վաշխառուի նման խլում են մինչև ան-
դամ ժողովրդի բերանի հացը, ձգում են նրան
անվերջ սպարագի մէջ, և վարվում են նրա հետ
միջնադարեան գերեվաճառների նման: Զը Կայ
մէկը, որ պարտական չը լինի զոկին այն ևս ան-
վերջ, գուցէ և նախնիքից մնացած պարտքով:
Ժողովուրդը տգէտ է, իսկ զոկը խորամանկ և
անդութ. Եթէ օրինակ պարտամուրհակով պարտ
է մէկը զոկին, մի քանի հարիւր բուրլի, տարվայ
զլախն զալիս է հարիւրին 20% և բացի այդ, եթէ
տալիս է 10 ր. Ճոթի կտոր, հաշվում է 15—20
ր. իսկ եթէ գիւղացին բերում է 10 ր. ցորեան,
զոկը հաշվում է 5—6 ր.: Այսպիսով տարեկան
արդիւնքից կարողանում են տալ միայն տոկոսը
իսկ պարտամուրհակը մնում է որդոց որդի: Վեր-
ջը երբ անբաւականութիւն է պատահում, գան-
գատվում են կառավարչին պարտամուրհակովը
և տներում եղած կայքը ցրվելով և ծախելով
ստանում են իրանց փողերը, իսկ խեղճերը այ-

Այս թէ ինչ անգութ միջոցներով են առհասարակ զոկերը աշխատել իրանց հարստութիւնը որ վայել չէ մինչև անգամ հրէայ վաշխառուին բայց այնու ամենայնիւ բարի վաճառականի սուրբ դիմակը երեսներին ծածկած շրջում են առանձ ամաչելու: Թող այժմ հանվի այդ դիմակը, և հայերը թող հասկանան, որ իրանց մէջ կան այդ

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻ

ԹԻՖԼԻՍ, 20 օգոստոսի

Ուրբաթ, օգոստոսի 20-ին ժողովի հանդիսաւոր բացումից և ճառախօսաթիւններից յետայսունետես սկսվելու են ժողովի կանոնակապարագաները: Ժողովի արդինաւոր դործունէութեան համար կարեոր ենք համարու

որ հանգամանքի վրա: Խնչպէս յայտնի է ժողովն իրաւունքը ունեն ներկայ գտնվելու և այն- սիք, որոնք անդամակցական տումսակ ունեն և կու ըուբլի են վճարել: Զը գիտենք թէ կարգ: Նախաժողովը ինչ իրաւունքներ է որոշել ոչ- սուցիչ անդամների համար: Եթէ նորա ևս տք է այս և այն մանկավարժական խնդրի վը- ձայն տան և քուէ զցեն, այն ժամանակ ե- ակայում ենք՝ թէ ինչ թաթարրոց պէտք է սի: Յանկարծ մի բուռ մանկավարժական խնդ- լուծելում մի դուքնի աշակերտ, կամ մի վա- տական պէտք է այն և ոչ ասի իրան կատա- լապէս անծանօթ առարկայի վրա, մեծ մասամբ ոիկ անելով և հետեւելով սորան և նորան: Ա- մաց այն էլ մեր մէջ ընտրութիւնները և հար- ի լուծելում կատարվում է ոչ թէ լօդիկարար, ողջ մտքով և ամենայն լրջութեամբ և ըրջա- սութեամբ, այլ կողմանառութեամբ, կը քե- այս և այն կողմը քաշելով որի հե- անքը լինում է որ անարժանը արժանա- րի տեղն է խլում և գործը ապար- իւն կերպով է վերջանում: Եթէ վերս- չեալ չարիքն ես աւելանայ, այն ժամանակ լ- արկէ, ժողովը ոչինչ արդինք չի ունենայ: Զէ արելի ուշադրութիւն չը դարձնել «Մշակի» մէջ այսած պեսսիմիստական կարծէների վրա եր ընկերական համագործութեան մասին. իսկ արճատես օպտիմիստները թող օրորեն հա- արակութիւնը խարուսիկ յոյսերով և հաւատաց- են, որ աւելի չեր կարելի սպասել մի ժողովից: ամսկին թեմ, վերատեսուչ արժ. Տէր-Ստեփան- ոս Տէր-Ստեփանոսեանցի սկզբնաւորութեամբ այսպատճ 1874 թ. ուսուցչական առաջին ժողովը չունենալով այն մնձ միջոցները և զործին պաստող հանգամանքները, բայց մի և նոյն ժա- մանակ խելացի և լուրջ կերպով նախապատրաս- ոված լինելով, կարճ ժամանակում տռեց այն օգուտները, որը այսօր ամենքը ու- ախտութեամբ յիշում են: Խակ ներկայ ժողովը, որ կը բոր է նորանից յնտոյ, բայց առաջինն իր մեծութեամբ և միջոցներով, հասկանալի է, որ անհամենատ աւելի մեծ և շօշափելի արդիւր- ելու պէտք է ցոյց տայ և ցաւալի կը լինի եթէ այնքան արդիւնք չի ցոյց տայ, որքան 1874 թւ-

Յանկանալով ուսուցչական ժողովին արդիւնա-
որ գործունէութիւն, մենք այստեղ փոխանակ
ապահովական խարուսիկ խօսքերի և պերճա-
խոսութեան, հրաւիրում ենք ուսուցչական ժողո-
վի լուրջ, խոհեմ, չը խաբվող, գործի վրա դրա-
կան աշջով նայող անձինքների ուշազրութիւնը
«Մշակի» մէջ ուսուցչական ժողովի առիթով
գրված դիտողութիւնների և առաջարկութիւննե-
րի վրա: Յանկանալում ենք, որ ժողովում լոյսը
յաղթող հանդիսանայ խաւարից, ծշմարիթալ սու-
բեկ առժամանակոր անարժանից....

Կ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Ուրբաթ օր, օգոստոսի 20-ին, ժամը 12-ին,
 Թիֆլիսի Վանքի մայր-եկեղեցու մէջ պատարագ
 կատարելուց յետոյ, հանդիսաւոր կերպով բաց-
 վեց Առաջնորդարանի ղահլիճում Հայոց Ընդհա-
 նուր Ռւսուցչական ժողովը: Բացումը սկսվեց
 հոգևորականութեան կատարված մաղթանքներից
 յետոյ հայր Մամրէ վարդապետը քանի մի խօս-
 քով բարեեց Ռւսուցչական ժողովի բացումը: Հայր
 սուրբն ասեց որ ուսուցիչներն են մեր յուսոյ և
 առաջադիմութեան խարիսխներ, որ մեր բարոյա-
 կան փրկութիւնը ստանալու ենք ուսումնարանն-
 երից: Առաջին հայոց Ընդհանուր ուսուցչական
 ժողովը բարեելով չէ կարելի ուրախութեան ար-
 տասուլքներ չը թափել, աւելացրեց հայր սուրբը
 թող թերահաւատներն ու կասկածութերը, ասե-
 նա, չը հաւատան որ այդ ժողովը կանենայ մե-

արդիւնքներ, իսկ ինքն հայր սուրբը հաւատացած է որ ներկայ ժողովը մեծ արդիւնք կունենայ: Դրանից յետոյ քահանաներից մին, այն է տէր Ստեփան Տէր-Ստեփանեանց կարդաց Վեհափառ կաթողիկոսի կօնդակը, որով նշանակվեցան և հաստատվեցան կարգադրիչ յանձնաժողովի անդամները: Նոյն կօնդակով պ. Գ. Բարիսուղարեան նշանակված է ընդհանուր ժողովի նախագահ: Կօնդակը օրհնում է լինելի ժողովի գործունէութիւնը և իրաւունք է առաջի ժողովին մշակել մի միաձև ծրագիր հայոց թէ ծխական և թէ միջնակարգ դարրոցների համար: Վեհափառի կօնդակը կարգացվելուց յետոյ, ուսուցիչների, մեծ մասամբ դաւառներից եկած ուսուցիչների խումբը, երկոց ուսուաց ազգային երգը «Տէր կեցն զկայսր» հայերէն լեզուով: Վերջապէս ժողովը բացեց պ. Բարիսուղարեանց: Նա յայտնեց որ ուսուցիչները հրաւիրված են ամեն տեղերից, ուսումնարանի գործը բարոքելու համար: Ուսումնարանից է կախված, ասեց նա, ամեն աղջի ներկայ և ապագայ քարորութիւնը: Այս մեծ նպատակին համար համար մեզ նպաստում է բարեխնամ տէրութեան հովանաւորութիւնը և վեհ. կաթողիկոսի ինսամբը, քանի որ Վեհափառը ոչ թէ միայն հաւանութիւն տուեց ժողովի կայսերական, բայց և կարգադրութիւն արաւ նիւթապէս օժանդակել այդ գործին: Բարիսուղարեանց յիշեց և այն համակրութեան մասին, որ վայելում է այդ ժողովը հայ հասարակութեան կողմից: Ահա ինչպէս բացատրեց պ. նախագահը ժողովի նշանակութիւնը: Մեր զունենք ուսման միաձև ծրագիրներ թէ մեր տարրական և թէ միջնակարգ զարոցների համար: Ժողովի նպատակին է, ուրեմն. 1) կազմել ծրագիր, 2) միջոց տալ ուսուցիչներին լակ օրինակելի դասեր և 3) քննութեան ենթարկել ուսումնարանական մի քանի հարցեր: Ուսուցիչները պէտք է յայտնեն ժողովում իրանց փոխադարձ կարծիքներ: Օդոսառափ 21-ից պէտք է մկանին ժողովի կանոնաւոր պարապմունքները: Պարապմունքները լինելու են Ս. Գայինանեան օրիորդաց զըպրոցում: Պ. Բարիսուղարեանցի ճառից յետոյ կարգացվեցաւ Մօսկվայի Պետրօվսկայա ակադէմիայի հայի ուսանողներից ուղարկված չնորհաւորական ուղերձը ժողովին: Բողովի այդ առաջին նիստի վերջում կարգացվեցաւ այն հեռադիրը, որ ժողովի կողմից պիտի ուղարկվի վեհ. կաթողիկոսին Ուսուցչական ժողովի բացման առիթով:

Արքագանք» շաբաթաթերթը, իր ժողոված ողեկութիւնների համեմատ, լսել է, որ երէկ, գոյստում 21-ին, Ուսուցչական ժողովը պէտք է ունենար իր պարապմունքների առաջին նիստը և այսինքն օդիրդաց դպրոցի դահլիճում։ Դայիսանական այդուղի կը առաջին նիստը կամ ժողովը այդուղի կը առաջին նիստը կամ բաժիններ, հետեւալ առարկաներից 1) կրօն, 2) հայոց լեզու, 3) ուսուաց լեզու, 4) մաթեմատիկա և բնական գիտութիւններ, 5) պատմութիւն և աշխարհագրութիւն, 6) գեղարուեստներ (երգեցողութիւն, գծագրութիւն)։ Ներկայ գանգող ամեն իր անդամ կարող է գրիւլ միանուագ մի, երկու, որիք և կամ բոլոր վեց բաժիններում։ Այդպէս, այս կամ այն բաժնում դրվողները, որոնք պիտի ամսնակցեն պարապմունքներին, իրանց ամբողջութիւնը կազմակերպելուց յետոյ, հեռանում են առանձին սենենակ և քուէարկութեամբ ընտրում իրանց խմբի համար մի ատենապետ և մի առենազպիր։ Ընտրութիւնն աւարտելուց յետոյ, ուսումքը յայտնում է իր որոշումը ժողովին։ Սրա վեց յետոյ ժողովը որոշում է թէ ով իր միջից և նէ առարկայից պիտի կարդայ օրինակելի գասեր, որը և ինչ ժամերին։ Այսուհետև նոյն օրը, որեկոյեան ժամի 6-ին, նոյն դահլիճում, դարձեալ լինի ընդհանուր նիստ, հանդիսականների ներկայութեամբ, ուր կը կարդացվի և կը քննվի պատրաստած ծրագիրների նախագիծը։ Քուէարկութեան և ընտրութեան ձայն ունենալու իրաւունքը գտականում է միայն հայ-հոգեոր իշխանութեան և հովանաւորութեան տակ եղած ամեն կարդ դպրոցների ուսուցիչներին, վարժուհին և հոգաբարձութիւնների կամ ուսումնական արջութիւնների կողմից պաշտօնավէս շնորհ բերած պատգամաւորներին։ Բայց վիճել, դատել հրագակապէս ամեն հարցի մասին իրաւունքը ունեն բոլոր հանդիսականները, որոնք ձեռք են բեկ մուտքի տոմսակից։ Ամենայն անդամ թոյլ է որպում խօսել միանուագ ոչ աւելի քան մի քառորդ ժամ։ Սակայն հանդիսական պարոններ իւառունք չունեն ընդհատել իրանց նկատմունքներով ոչ օրինակելի դասերը և ոչ որևէ իցէ գեկուումն կամ ճառու։ Առհասարակ խօսելու իրաւունքը ամենքը ձեռք են բերում ատենապետի թոյլ-ուութեամբ և միանդամայն ենթարկվում են սրա արդարութիւններին։ Հանդիսականների վայելում են վարժապետների հետ համահաւասար իւառունք, բացի ընտրութեան ձայնի իրաւունքից։ Արքերական մամուլի ներկայացուցիչները մուտք ընեն ամեն նիստերին և նրանց համար առանձին որոշած տեղ է պատրաստած։

—

Սարսափելի շոքը և խեղդվող եղանակը շարուակվում է թիֆլիսում։ Վաղուց է արդէն որ նոնձք եկած չէ մեղանում։

—

Օդէսսայի լրագիրներում կարդում ենք որ նոնձք մի վրացի իշխան, կը իստով ազգանուով, մկանց այլ և այլ խաբերայութիւններ անել դէսսայում, մարդկանցից մեծ գումարներ յաշտակելով, խարելով ամենքին թէ ինքը շատ արուստ է, կալուածներ ունի կովկասում և այն։ Օդէսսայի վարչութիւնը տեղեկութիւններ աւաքեց և յայտնվեցաւ որ դա նոյն կը իստով լին որ արդէն մի անգամ խարերայութեան համար անտարկվեցաւ բերլինում։

—

Մեզ խնդրում են տպել հետեւալը։ «Արտեմ արտաշեանց յայտնում է ի գիտութիւն ամենքի կարգադրութեամբ Վրաստանի և Խմբեթի սոց կօնսախտորիայի, կիրակի օրը, ամսիս 2-ին, ըստ ծիսի հայաստանեայց սուրբ եկեղեցու, օծիլի ծավկիս գիւղի նորակաւոյց եկեղեցին։ Ամսորոյ հրաւիրվում են մեր համազգայինները մնդիսին ներկայ գտնվելու համար։»

—

Նորհակալութեամբ ստացանք Շաղկոցը կամ անկանց պարտէզը և նրա նշանակութիւնը հըսապարակական դասախոսութիւն Ա. Բահամթիքեան, որ կարդացվեցաւ մայիսի 4-ին 1882 թիվն, թծրունու թատրօնում, յօդուտ հայոց առաջին որհանուր ուսուցչական ժողովի։ Բրօշիւրը հրարակված է պ. գնդապետ Ալէքսանդր Մէլքոնյանի ծախսով և տպված է Յովի։ Մարիուսեանի տպարանում։ Գինը 5 կօպէկ է, բաց սրբազրիչ յանձնաժողովը ձրիապէս է բաժանում այդ բրոշիւրը ուսուցչական ժողովի անդամ-ին։

—

ԴԳԴԻԲԻՑ մեզ գրում են։ «Մեր ուսումնարան-

Երի այս տարվայ հարցաքննութիւնները անսաջող նշան և համեմատելով անցեալ տարվայ հետ շակերտները այնքան առաջադիմութիւն չեն ա- ել ուսման մէջ։ Ամեն բանում ուսուցիչներին ունք կարող մեղադրել, բայց մեր հասարակու- թիւնը և զպորցի հոգաբարձուները իրանք ան- արբեր գտնվեցան այս ամբողջ տարի դէպի մեր եղած զպորցները։ Այս անտարբերութեան պատ- առը հասարակութեան մէջ եղած անվերջանալի էներն էին և հոգաբարձուների հաջու չը տալը։ Եղած ուսուցիչներն ել, զգուելով թէ հասարակու- թիւնից և թէ հոգաբարձուներից, բոլորովին թոյլ երպով էին վարում իրանց այս տարվայ պաշ- ոնը։ Ուսումնարաններ իգդիրում նկաթապէս առ անսապահով դրութեան մէջ են և շատ կա- նչի է որ եկող տարին կատարելապէս կը փակ- են։

—

Մեզ զրում են հետեւալը։ «Իգդիրմավագա գիւղը աղկացած է երկու տարրից, — հայ և պարսիկ զգաբնակութենից։ Երկար ժամանակից ի վեր յոյ երկու աղգութիւնները անդադար անբաւա- անութիւններ ունեին իրար մէջ ջրի պատճառով։ Մողջ գիւղի համար մի առուակ կար միայն և առիթ էր տալիս հայերին և թուրքերին մի- եանց մէջ անվերջանալի վէճեր ունենալ։ Այժմ, որոնք տեղիս գաւառապես ար կօկչանի, հայե- ր աղատիցան ջրի նեղութենից, ուրեմն և արսիկների հետ վէճեր ունենալուց, բանալով անց համար առանձին առուակ։ Սորա համար դիրմավագի հայ հասարակութիւնը իր խորին ուրհակալութիւնն է յայտնում ար կօկչանին։

—

«Կավկազ» լրագրում հաղորդում է որ թիֆլի- սկի մի հայ օրիորդ, Հեղինէ Ղորզանեան, որ բանականում երգեցողութիւն է սովորել և, չչուն վկայում են երեկելի երաժիշտները, նշա- սոր ձայն ունի, ժամանակաւորապէս եկաւ թիֆ- լու և դիտաւորութիւն ունի իր եղբօր հետ, որ յոսնի պիտիստ է, այս օրերում մի կօնցերտ ալ մեր քաղաքում։

—

Մեզ խնդրում են տպել հետեւալը։ Թիֆլիսի այ-թատր օնական մշտական խումբը ի նշան իր որին համակրութեան դէպի հայ ուսուցչական ուղավը, հինգչափի, օգոստոսի 27-ին, կը տայ թիրունութատրօնում մի ներկայացումն հետեւ- ալ պիտիստներից, «Փօղէֆ, կամ Փարիզի շրջմո- լու» երկու արարուածով, թարգ. Քրանսերէնից «Բոսնի ամուսնութիւն» գործ Սոլիէրի, թարգ. Տէկեանից։ Ցոմսակները թէ վաշորօք և թէ ներ- սացման օրը ծախվում են Արծրունութատրո- ւ կասսայում։

—

«Մշակի» մէջ միանդամ հաղորդել էինք Հաւ- րարի Խօջիվանքի հայոց գերեզմանատան քա- ռանդ դրութեան մասին, յիշելով մի և նոյն ամանակ, որ Ներսէս կաթողիկոսի օրով հայոց ու գերեզմանատունը բարեկարգ վիճակի մէջ էր ունէր իր մէջ գեղեցիկ այգի ու ճեմնիքներ։ Դժմ, վերջապէս, անցեալ տարվայ ընտրված ե- ք հոգաբարձուները, մեծ եռանդով հաւաքած նելով մինչև 13 հազար բուրլ գումար, սկսել այդ գերեզմանոցի պարսպի շինութեան գոր- ծ։ Հիմքը զրաքած է արդէն և պատերը մինչև եր- արշին բարձրացել են։ Վերոյիշեալ երկը գոր- ւնեայ հոգաբարձուներն են։ Մէլիքեան, Սալամ- կեան և Շամիսարեան։ Այդ վերջինը, մանաւանդ եռ եռանդով է կաել գործին, անդադար ան- մը Հաւաքար երթենեկելով և վերահասու լինե- լի աշխատանքներին։ Ցանկալի կը լինէր որ մեր լոր գերեզմանոցներում ծառեր տնկվէին։ Դա ուար գործ չէ և մեծ ծախս էլ չէ պահանջում։ Ես ծառի մի տեսակ, այն է ակացիան, որ ւսնում է ամենաչոր, անջուր, ամայի տեղերումն առում ենք որի յայտնի ձեռնածու պ. Բէկէր, տաւորութիւն ունի գալ Թիֆլիս սեպտեմբեր ու հոկտեմբեր ամսին, մեր քաղաքում մի քանի դրկայացումներ տալու համար։

—

Լսում ենք որ յայտնի ձեռնածու պ. Բէկէր, տաւորութիւն ունի գալ Թիֆլիս սեպտեմբեր ու հոկտեմբեր ամսին, մեր քաղաքում մի քանի դրկայացումներ տալու համար։

—

Ուսուաց «ВѢСТНИКЕ Европы» ամսագրի վեր- ս, յուլիսի տեսրակը շատ գեղեցիկ կերպով զմակած է և պարունակում է իր մէջ մի շարք անտարբեր յօդուածների։ Այդ յօդուածների ում ամենահետաքրքիրները սրանք են։ «Ծու- փ Վերիսօվի կենսագրութիւնը», Էմիլ Զօլայի հանների քննադատութիւնը «Современный ро-

ահեց վերապրավ և մի ոռւսաց ինքնուրոյն վեա
որ ժամանակներից «Даровой урокъ» (Անվարձ
աս) վերապրութ:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԵԳԻՊՏՈՍ

„Figaro“ լրագրի Ալէքսանդրիայի թղթ-
ակիցը հեռագրում է օգոստոսի 14-ից:
յստեղ արշաւող զօրքերը զօրախաղ ունե-
ան: Յօտլանդական գվարդիան իր վրա ա-
անձին ուշադրութիւն էր դարձնում: Զօ-
ախաղը կառավարում էր գլխաւոր շտաբի
առավարիչ գեներալ Էջի: Զօրախաղից յե-
ցայ կօննառութի դուքսը երկու բատալիոննե-
ի ուղեկցութեամբ հանդիսաւոր գնացքով
նցաւ քաղաքի փողոցներով: Զինորական
ցդ վրօսանքը քաղաքի աւերակների մէջ
ատ տպաւորութիւն գործեց եւրօպական
զգաբնակութեան վրա: Կօննառութի դուքսի
օրքերը կանգնած են բամբէի ամրութիւն-
երի առաջ: Նրանց դիրքերը սկսվում են
ովի ափին Զիգֆինիա բերդի մօտ և հաս-
ում են մինչև Բօղետտայի երկաթուղին:
Իրմի զօրքերը պահպանում են երկաթու-
ու և Մահմուդիէ Ջրանցքի մէջ եղած
արածութիւնը: Կապիտան Ռւելզօն և Զե-
մանյադ զինորական գործակալներ են
անգլիակած անգլիական գլխաւոր հիւպա-
ռու Մելետի մօտ: Երէկ Մեկսից վեց կիլո-
մետր հեռաւորութեամբ մի փոքր կորիւ-
ստարփեցաւ: Մայօր Ֆիլիպս 300 նաւաս-
իներով յետ մղեց 500 արաբների յարձա-
ռում, որոնցից 200 հեծելազօր էին: Մահ-
մադ-փաշա-Սամի 6,000 եղիպատացիներով և
0 թնդանօժներով գրաւել է Նեֆիշ և
պառնում է ծովային Ջրանցքին: Երկիւղ-
ելով Սուէզի վրա յարձակում գործելու
սրելութիւնից, ծովագետ Խյետ, չը նա-
ելով Լեսաեպսի բողոքներին, գրաւեց այդ-
աղաքի առաջ գտնվող ստրատեգիական մի-
անի Հէտեր: Եղիպատական փոստային նաւը,
ալով Գմբեդայից, մատաւ Սուէզի նաւահան-
հստը, չիմանտով, թէ նա արգէն գրաւած
անգլիացիներից: Նաւի օֆիցերները, տես-
լով, որ գերի են ընկել, յայտնացին, թէ
անգլիացին խեցիվի կողմն են անցնում: Անգլիա-
սն ծովագետների և Լեսաեպսի մէջ ծա-
ած անբաւականութիւններին վերջ գնելու
ամար խեցիվ մի հրաման հրատարակեց,
ով նա պատուիրում է քաղաքային պաշ-
օնեաններին չընդդիմազրել անգլիական զի-
ւորական իշխանութեան կարգադրութիւն-
ցրին:

Ալէքսանդրիայից „Polit. Corresp.“
ազգին հաղորդում են: Ալէքսանդրիան
միմ կատարալապէս նման է մի անգլիա-
սն քաղաքի: Ամեն տեղ կարելի է հանդի-
ել անգլիական նաւաստիներին, անգլիա-
սն զօրքերին և պօլիցիականներին: Արտա-
յ կարգի հանգամանքները նոյնպիսի մի-
ցների գործադրութիւն են պահանջում,
կ անգլիացիները եռանդում միջոցներից
ն վախենում: Անգլիական պահպան զօր-
ը գիշերով շրջում են քաղաքի փողոցնե-
ւում, իսկ անգլիական աստիճանաւորները
սդաբար կանօններ են հրատարակում տե-
սցիների և եւրօպացիների համար, չը հո-
լով իրաւաբանական մանր հարցերի մա-
ն: Դրա համար անկարելի է յանդիմա-
լ անգլիական կառավարութեանը, որ ան-
որող է ուրիշ կերպ վարվել և վերջապէս
ա կարգադրութիւնները օգուտ են բե-
ւում քաղաքին, որ հետպհետէ վերա-
նգնվում է: Հանգած փարոսները յուլիսի
ցից նորից լուսաւորված են և այդ ժա-
մանակից անգադար գալիս գնում են անգ-

